

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 3T/125/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312010409
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Gylánik
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312010409.2

Rozhodnutie

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Milanom Gylánikom na hlavnom pojednávaní dňa 04. 03. 2013 takto

r o z h o d o l :

obž. B. W. F. V. G. Á. Ň. , nar. XX. XX. XXXX v Ú. I. Y., Č. L., trvale bytom N.Á. - J. XX/X, Č. L., prechodne bytom G. - O. N. XXX, okres Č., dôchodca,

je v i n n ý , ž e

dňa 25. 04. 2012 v čase okolo 19:00 hod. v mieste prechodného pobytu z okna rodinného domu č. XXX, v meste G., v miestnej časti O. N., okr. Č., mieril krátkou zbraňou striebornej farby značky Ekol Firat Magnum, kal. 9 mm P.A., v.č. F 740506, na B. W. a B. M., ktorí v tom čase boli v záhrade pri rodinnom dome č. XXX v meste G., v miestnej časti O. N., okr. Č. a vyhrážal sa im zabitím slovami: „Ja Vás postřílim“, pričom počas týchto vyhrážok držal zbraň v jednej ruke a druhou rukou ju obťahoval, na základe čoho B. W. a B. M. mali obavy z naplnenia vyhrážok z jeho strany, a to po predchádzajúcich negatívnych skúsenostiach s ním a na základe povesti, ktorú požíva,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jeden/ rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry podala dňa 14. 12. 2012 obžalobu na obžalovaného B. W.Ň. pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Okresný súd Čadca vydal dňa 17. 12. 2012 trestný rozkaz, sp. zn. 3 T 125/2012-145, ktorým obžalovaného B. W. uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a uložil obžalovanému trest vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon podmienenečne odložil so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. Voči trestnému rozkazu obžalovaný podal v zákonnej lehote odpor.

Súd vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov poškodených B. M., B. W., svedkyňu F. W., prečítal svedecké výpovede svedkov W. B. F. Z.. S. N., prečítal znalecký posudok Kriminelistickoexpertízneho ústavu Policajného zboru v Slovenskej Ľupči zo dňa 13. 8. 2012, ČES, PPZ-KE-SL-EXP-2012/2472, rozhodnutie Obvodného úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy, Č. j. PS 330, 331/2012-Hž zo dňa 27. 6. 2012, ako aj ďalšie listinné dôkazy tvoriace spisový materiál 3 T 125/2012 a na základe takto vykonaného dokazovania mal zistený skutkový stav:

Obžalovaný B. W. vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 25. 4. 2012 v čase okolo 19:50 hod. sa nachádzal vo svojom rodinnom dome číslo XXX, v meste G. - O. N., H. a počul nejaký hluk prichádzajúci z vedľajšej izby. Po príchode do izby cez okno videl, že susedia W. hádžu kamene z ich pozemku do okien tejto izby, pričom ich aj rozbili, a to konkrétne 6 ks skla na oknách o rozmeroch 120 x 50 cm. Videl, že tieto kamene hádže sused B. W. a priateľ W. sestry B. M.. Preto pristúpil k oknu a vyzval ich, aby kamene prestali hádzať a neničili mu majetok. B. M. ho začal slovne urážať a vulgárne nadávať „ty kurva česká, čurák atď.“ a naďalej hádzal kamene do okien, a keďže stál pri okne tieto kamene ho ohrozovali. B. M. na neho aj kričal, že ho zabije. Zo strachu preto vytiahol zo stolíka tejto izby svoju plynovú pištoľ zn. Magnum 9mm. Pristúpil k otvorenému oknu s uvedenou zbraňou, túto obtiahol a hrozil im zbraňou v smere hore a dole, čo sa im mohlo zdať, že na nich mieri a kričal na nich „Už toho nechte.“ V zbrani sa v tom čase nachádzal zásobník s nábojmi, koľko ich bolo nevedel, len vedel, že na začiatku boli hlukové (zelené) a ďalej boli peprové (hnedé). Keď ani jeho vyhrážanie zbraňou nemalo žiadny účinok, spomenul si, že zavolá políciu. Zbraň preto položil na okno a zatelefonoval na políciu. Obžalovaný poprel, že na svedkov poškodených kričal pritom, ako na nich mieril, že ních postrieľa. Celého skutku bola prítomná aj F.. Nijako sa im nevyhrážal, či strašil. Iba s bránil v medziach nutnej obrany, pretože B. po ňom a do okna jeho domu hádzal kamene, ktoré mu mohli vážne ublížiť na zdraví a dochádzalo k devastácii jeho majetku. Útok zo strany B. pokračoval, preto sa riadil podmienkou proporcionality, to znamená, že následok nebol rovnaký alebo väčší než ten, ktorý hrozil. Konaním B. a B. došlo jednoznačne k poškodeniu jeho ľudských práv. Na vysvetlenie obžalovaný uviedol, že celý problém medzi ním a rodinou W. a M. nastal vtedy, keď sa prestal priateliť s F.. Obžalovaný na svoju obranu tiež uviedol, že táto plynová pištoľ a náboje nepodliehajú registrácii podľa zákona o zbraniach a strelive.

Svedok poškodený B. vo svojej výpovedi uviedol, že je priateľom F., s ktorou dňa 25. 4. 2012 bol navštíviť jej matku F.. Uvedeného dňa vo večerných hodinách, mohlo byť tak okolo 19:00 hod. spoločne s pani W. a B. upratovali v záhrade rodinného domu číslo 305. Pri tom, ako ukladali dosky, zrazu počuli s B. nejaký hluk, rachot a po ceste, ktorá je od miesta, kde ukladali dosky vzdialená asi 10 metrov, išli 2 neznáme osoby, ktoré by nepoznal, ani im nevidel do tváre. Zrazu vyšiel do okna svojho domu obžalovaný a začal po nich dvoch kričať. V tom čase pri nich svedkyňa W. prítomná nebola. Čo vykrikoval, nevie, pretože tomu spočiatku nevenoval pozornosť. On potom na obžalovaného zakričal, že nech zalezie a nech ich nešmíruje, nakoľko ho nahnevalo, že po nich bezdôvodne vykrikoval. Obžalovaný z okna svojho rodinného domu odišiel a po chvíľke sa vrátil, pričom otvoril okno, namieril na nich zbraň striebornej farby a túto zbraň obtiahol. Niečo na nich kričal, avšak nevie uviesť obsah jeho slov, pretože sa veľmi preľakol, čo sa ide diať, či ich ide skutočne postrieľať. S B. stáli v tom čase tesne vedľa seba, tak nevie uviesť konkrétne, na koho z nich dvoch mieril. Po chvíľke zbraň položil na parapetu okna a kúsok sa od okna vzdialil a začal telefonovať. Či už v tom čase tam bola prítomná aj svedkyňa F. uviesť nevie, pretože

bol veľmi rozrušený a z konania obžalovaného mal veľký strach. Mal pocit, ako by zamrzol. Preto sa ani hneď nevzdialil. Mal obavu, že keď začne utekať a obráti sa obžalovanému chrbtom, mohol byť zbraň použitý. Následne aj na naliehanie svedkyne F. sa vzdialili do jej domu, avšak po chvíľke sa vrátili von, aby počkali na políciu, lebo obžalovaný na nich ešte kričal, že zavolať políciu. Konanie obžalovaného v ňom vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život, nakoľko sa vyhrážal zbraňou a ešte ju aj obťažoval, ako by ju chcel skutočne použiť, pričom na nich aj mieril. Keby bol mieril do vzduchu alebo do inej strany, vtedy by možno nemal taký strach z jeho konania. Z tohto strachu ani nevnímal, čo obžalovaný hovoril. To, že išlo o plynovú zbraň, nevedel. Obavu mal aj vzhľadom na povahové vlastnosti obžalovaného, nakoľko mu je z rozprávania susedov, ako aj svedkyne F. známe, že obžalovaný mal už problémy so zákonom, že sa už niekedy v minulosti vyhrážal ľuďom likvidáciou, a to tiež so zbraňou, čo polícia aj riešila a obžalovaného aj v minulosti našli zbrane a bol za toto konanie

XT/XXX/XXXX-XXX-

aj odsúdený. Preto pod ťarchou týchto informácií má skutočne strach, že by aj v budúcnosti mohol obžalovaný ohroziť jeho, alebo niekoho na živote a zdraví. Obvinenie obžalovaného, že mu do okien hádzali s B. kamene, tak toto nie je pravdou. Ak aj mal obžalovaný rozbité nejaké okná, mohli mu ich rozbiť osoby, ktoré videli ísť po ceste, lebo vtedy počuli aj nejaký hluk, ale nevenovali tomu pozornosť. On určite do okien obžalovanému nijaké kamene nehádzal, iba na neho kričal, avšak až po tom, čo začal na nich z okna kričať. Ani on, ani B. nijakým spôsobom neohrozovali obžalovaného, to on ich ohrozoval so zbraňou. Obžalovaný na nich skutočne mieril so zbraňou, túto aj obťažoval, preto mal skutočne obavu, že zbraň použije. Svedok poškodený potvrdil, že mal uvedeného dňa požitý nejaké alkoholické nápoje, toto však nemalo vplyv na jeho konanie. Skôr jednal v rozrušení, keď prišla hliadka a chcela ich vypočuť. Pre rozrušenie i odmietol ísť na políciu, nie preto, aby sa na výpovedi dohodli.

Svedok poškodený B. na svojej výpovedi zotrval i v rámci konfrontácie s obžalovaným. Svedok poškodený poprel, že mal na obžalovaného kričať, že ho zabije. Taktiež nie je pravdou, že by chcel na obžalovaného nejakým spôsobom zaútočiť. Z konania obžalovaného mal veľký strach. Práve preto sa ani ihneď nevzdialil, lebo mal obavu, že ak sa obrátia chrbtom a začnú utekať, mohol by obžalovaný zbraň použiť a strieľať na nich. Až na naliehanie svedkyne F. zo záhrady odišli.

Obžalovaný k výpovedi svedka poškodeného v rámci konfrontácie uviedol, že videl, ako svedok poškodený hádže kamene do okna jeho rodinného domu a potom aj po ňom. Preto sa ho opýtal, prečo to robí. Na to mu Seneši a Machovčák začali nadávať. Keď sa ich opýtal, prečo mu nadávajú, pokrikovali po ňom, že im zapálil kurník. Keď stále hádzali kamene do okien a svedok poškodený M. na neho zakričal, že ho zabije, spanikáril a vytiahol si zo zásuvky expanznú zbraň, ktorou im pohrozil. Zbraň obtiahol a mával proti nim hore a dole a žiadal ich, aby to nechali, že zvolá políciu. Nekričal, že nich postrieľa. Iba aby nehádzali kamene.

Svedok poškodený B. vypovedal zhodne so svedkom poškodeným B.. Uviedol, že uvedeného dňa ukladali dosky a plech z kurína, ktorý im v zime roku 2011 zhorel. Matka F. odvážala kamene na fúriku. Popri upratovaní počuli nejaký rachot a po ceste utekali nejaké osoby, ku ktorých počtu, výzoru sa nevie vyjadriť. Potom vyšiel do okna svojho domu obžalovaný a začal po nich, teda po ňom a B. kričať nejaké nadávky po česky, nepamätá si však ich obsah, nakoľko tomu nevenoval pozornosť. Nahnevalo ho to, že po nich bezdôvodne kričí, a preto na obžalovaného zakričal, že je český čurák a pokračovali v práci. Aj svedok poškodený B. na obžalovaného niečo zakričal, nevie však čo. Po tejto slovnej konfrontácii sa obžalovaný z okna svojho domu vzdialil. Po chvíľke sa vrátil, otvoril okno, namieril na nich zbraň striebornej farby a túto zbraň držal v jednej ruke a druhou rukou zbraň obtiahol a kričal: „Ja vás postřím.“ S B. vtedy stáli tesne vedľa seba, preto nevie uviesť konkrétne na koho z nich dvoch mieril. Na toto potom obžalovanému povedal, že nech len strieľa, že to natáča na mobil. Obžalovaný na to položil zbraň na parapetu okna a kúsok sa od okna vzdialil a začal telefonovať, pričom bolo počuť, že volá políciu. Pri tom, ako na nich obžalovaný mieril zbraň a vyhrážal sa im, vtedy tam bola prítomná už aj matka - svedkyňa F., ktorá na nich naliehala, aby odtiaľ odišli domov. Svedok poškodený uviedol, že z konania obžalovaného mal veľký strach, preto asi aj vybral mobil, že si ho natočí, keby k niečomu došlo, avšak keď neskôr pozeral nahrávku, nie je rozoznateľná, nakoľko má malé

3T/125/2012-169-

rozlíšenie na mobile, začínalo sa stmievať a došla kapacita pamäte mobilu, takže túto nahrávku predložiť nemôže. Po chvíli sa vrátili do záhrady späť, aby počkali na políciu. Nevedel, akou zbraňou na neho obžalovaný mieril, nevedel, že ide o plynovú zbraň. Preto mal skutočne

dôvodnú obavu o svoje zdravie a život. Veď obžalovaný sa im vyhrážal a pritom na nich mieril obťažnutou zbraňou. Obavu, že svoje vyhrážky myslí vážne a môže ich aj uskutočniť, mal aj vzhľadom na povahové vlastnosti obžalovaného. Nakoľko žije v jeho susedstve, vie, že už v minulosti mal podobné problémy, že sa už vyhrážal zbraňou a likvidáciou, čo bolo riešené i na polícii a za toto konanie bol aj odsúdený. Obžalovaný síce tvrdí, že bol v Afrike, vie však, že bol vo väzení. Podľa svedka poškodeného je obžalovaný veľmi prchkej povahy a ako keby nevedel ovládať svoje konanie. Preto sa bojí, že by v budúcnosti mohol obžalovaný ohroziť jeho alebo niekoho blízkeho na živote, alebo zdraví. I tento svedok poškodený poprel, že by hádzali kamene do okien obžalovaného. Ak mal obžalovaný rozbité nejaké okná, mohli mu ich rozbiť osoby, ktoré videli ísť po ceste. To, že na obžalovaného kričal, je pravdou, avšak kričal na neho až po tom, čo kričal na nich obžalovaný. Obžalovaný nemal žiadny dôvod na nich kričať. Ani on, ani svedok poškodený B., ani jeho matka A. obžalovaného neohrozovali, to obžalovaný ohrozoval ich.

Svedok poškodený B. svoju výpoveď potvrdil i v rámci konfrontácie s obžalovaným. Skutočne mal dôvodnú obavu o ich zdravie i život, nakoľko nevedel, že obžalovaný na nich mierí plynovou pištoľou. Obžalovaný dokonca túto zbraň obdržal. Mal obavy, že obžalovaný môže svoje vyhrážky uskutočniť. Útok obžalovaného bol za každých okolností neprimeraný.

Obžalovaný i pri konfrontácii so svedkom poškodeným B. poprel, že na nich kričal, že ich postrelia. Obžalovaný rozporoval, ako mal na niekoho kričať, že ho postrelia, keď malo byť okno zatvorené. Nesúhlasil ani s tým, že by mu okná rozbili nejaké cudzie osoby, nakoľko videl ako svedok poškodený W. a M. mu hádzali kamene do okien, až na to pristúpil k oknu, ktoré otvoril a viac nezavrel a žiadal ich, aby to nechali.

Svedkyňa F. vo svojej výpovedi uviedla, že bola iba svedkom toho, ako obžalovaný mieril z okna svojho domu číslo 309 krátkou zbraňou striebornej farby na jej syna B., pričom zbraň držal v jednej ruke a druhou rukou zbraň obťažoval a pritom kričal „Ja vás postřilím.“ Syn B. spolu s B. tiež niečo na obžalovaného kričali, ale vzhľadom na strach si už nepamätá obsah nadávok. Bála sa, že obžalovaný by mohol svoje vyhrážky uskutočniť. Vedela, že uvedeného dňa, teda 25. 4. 2012, bol obžalovaný v miestnom pohostinstve dlhšiu dobu, a teda bol asi pod vplyvom alkoholu. Preto vyzvala syna a pána M., aby vec nechali tak a išli preč zo záhrady. Ako odchádzali, obžalovaný na nich kričal „Mam'asi utikáte, bojíte se policie“. Zo záhrady všetci spoločne odišli do rodinného domu číslo 305, avšak svedkovia poškodení PS. a jej syn B. sa opäť po chvíľke vrátili do záhrady a čakali na príchod polície. Obžalovaný bol už v tom čase vo svojom dome a nebolo ho vidieť. Svedkom toho, že jej syn a pán M. mali hádzať kamene do okien obžalovaného nebola. Svedkyňa ďalej uviedla, že konanie obžalovaného vzbudilo v nej dôvodnú obavu o život, zdravie, a to nielen z toho dôvodu, že obžalovaný na nich mieril zbraňou a vykrikoval, že ich postrelia, ale dôvodnú obavu mala aj vzhľadom k povahovým vlastnostiam obžalovaného, nakoľko jej bolo známe, že už v minulosti mal problémy so zákonom, keď napadol svoju družku so zbraňou, čo bolo

3T/125/2012-170-

riešené na polícii. U obžalovaného bola vtedy vykonaná domová prehliadka a má vedomosť, že bol odsúdený. S obžalovaným sú neustále problémy, je ťažko prispôsobivý a tieto problémy sa stupňujú, čoho dôkazom je aj to, že použil zbraň a vyhrážal sa im. Tieto vyhrážky so zbraňou sa stali po prvý raz a má dôvodnú obavu, že v budúcnosti by tieto vyhrážky mohol uskutočniť. Bola z toho veľmi rozrušená, musela si dať lieky na upokojenie a do dnešného dňa má z toho veľký strach. Svedkyňa potvrdila, že svedkovia poškodení mali uvedeného dňa niečo vypité. Ak ale mala hliadka OO PZ Turzovka, dojem, že sa správali arogantne a drzo, bolo to pod vplyvom celej situácie, keď boli v stave rozrušenia.

Svedkyňa F. i pri konfrontácii s obžalovaným potvrdila svoju svedeckú výpoveď. Uviedla, že spoločne so svedkami poškodenými - synom B. a priateľom svojej dcéry upratovali na záhrade. Ukladali dosky a plech z kurína, ktorý im v zime v roku 2011 zhorel. Bola vyvieť kamene, a keď sa vrátila do záhrady bola svedkom toho, že obžalovaný mieril z okna rodinného domu číslo 309 zbraňou striebornej farby na svedkov poškodených. Zbraň držal v jednej ruke a druhou rukou zbraň obťahoval a kričal „Ja vás postřílim.“ Vedela, že obžalovaný bol uvedeného dňa dlhšiu dobu v pohostinstve. Preto mala z jeho správania strach. Bála sa, že svoje vyhrážky uskutoční. Správanie sa obžalovaného v nej vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie nielen jej, ale aj o život a zdravie svedkov poškodených.

Obžalovaný v rámci konfrontácie so svedkyňou poprel, že sa im vyhrážal, že ich postrieľa. Ako na neho B. kričal, že ho zabije, spanikáril, vytiahol plynovú pištoľ, túto skutočne obťahol, mával s ňou hore a dole a kričal na nich „Už toho nechte.“

Z výpovede svedka W. pracujúceho ako referent na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Turzovke vyplynulo, že dňa 25. 4. 2012 v čase okolo 20:00 hod. bol s kolegyňou npráp. Z. vyslaný na preverenie oznámenia B. do G., kde malo dôjsť k rozbitiu okien na jeho rodinnom dome číslo 309. Po príchode na miesto sa s kolegyňou skontaktovali s oznamovateľom, ktorý sa nachádzal vo svojom rodinnom dome a uviedol, že mu susedia Machovčákovci rozbili okná. Následne túto skutočnosť išli preveriť k susedom W., ktorý sa nachádzali v záhrade pri ich rodinnom dome. Ako k nim prichádzali, boli veľmi rozrušení, nervózni. Po tom, čo im oznámili dôvod svojho príchodu, im svedkovia poškodení uviedli, že oznamovateľ ich ohrozoval so zbraňou - pištoľou, mieril na nich a pritom vykrikoval, že ich postrieľa, načo sa museli zo strachu skrýť, lebo nevedeli, o akú zbraň sa jedná a báli sa o svoj život. Uvádza zvýšeným hlasom, že uvedenú zbraň, ktorou ich ohrozoval, má položenú v okne svojho rodinného domu, že tam majú ísť a vec riešiť, lebo sa boja, že ich pozabíja, pretože vedia aj o tom, že v minulosti boli u obžalovaného zistené nejaké zbrane, takže nevedia čoho je v skutočnosti schopný. Po overení totožnosti zistili, že ide o F.ú, B. a B. Či mali vypité alebo kričali iba z rozrušenia, uviesť nevie. Podľa neho konali z veľkého rozrušenia a vzniknutej situácie. Všetci traja svorne tvrdili, že žiadne okná nerozbili a opakovane žiadali, aby riešili situáciu ohľadne ohrozovania zbraňou zo strany obžalovaného. Stále dookola spomínali, že obžalovaný na nich mieril zbraňou - pištoľou, striebornej farby, z okna jeho rodinného domu a pritom na nich kričal, že ich postrieľa. Preto na základe žiadosti o riešenie situácie sa s kolegyňou vrátili do domu obžalovaného, kde na okne v miestnosti pracovne sa nachádzala nejaká strieborná pištoľ. Túto svedok vzal do ruky, vybral zásobník, v ktorom sa nachádzali náboje s farebnými hlavičkami. Obžalovaného sa opýtal, čo to je za zbraň, na čo mu on uviedol, že ide o plynovú pištoľ

3T/125/2012-171-

a peprové náboje a ukázal mu uznesenie, že túto zbraň už mala polícia raz zaistenú a netreba k nej povolenie na držanie zbrane. Medzičasom sa obžalovaný sťažoval, že sa začal necítiť dobre, preto s kolegyňou privolali rýchlu zdravotnú pomoc a do jej príchodu dokumentovali rozbité okná na rodinnom dome obžalovaného. Po oznámení pracovníčky rýchlej zdravotnej pomoci, že obžalovaný je schopný ísť vypovedať, obžalovanému oznámili, že zbraň mu zaistia, nakoľko majú podozrenie, že s ňou bol spáchaný trestný čin nebezpečného vyhrážania, nakoľko mal ohrozovať susedov so zbraňou. Obžalovaný sa iba pousmial a hovoril, že sa iba bránil. Následne bol vyzvaný, aby išiel s nimi na oddelenie podať vysvetlenie, kde mu bude vydané aj potvrdenie o zaistení zbrane a bol vyzvaný, aby podal oznámenie vo veci podozrenia z priestupku - rozbitia okien na jeho rodinnom dome. Podľa svedka konanie obžalovaného bolo neprímerané, k priamemu ohrozeniu neprichádzalo, nakoľko sa nachádzal vo svojom rodinnom dome, mal možnosť sa ukryť a privolať políciu, riadne si ako dôkaz natočiť na telefón konanie zúčastnených osôb. Obrana obžalovaného bola neprímeraná hroziacim následkom. Okná obžalovaného rozbité boli. Svedkovia poškodení B. a B. a svedkyňa F., svorne tvrdili, že z ich strany k poškodeniu majetku obžalovaného nedošlo.

Svedkyňa BH. referentka pracujúca na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Turzovke vypovedala zhodne so svedkom npráp. W.. Uviedla, že z prvého kontaktu s W. bolo jasné, že sú veľmi rozrušení a z ich výpovedí bolo zrejmé, že sa cítili byť ohrození konaním obžalovaného a mali obavu o svoj život. Uvádza, že keď podvečer pracovali v záhrade svedkyne Machovčákovej, obžalovaný na nich

mieril zbraňou a pritom sa im vyhrážal zabitím. Žiadali ich, aby vec bola ihneď na mieste riešená. Rozbitie okien obžalovaného všetci traja popreli. Svedkyňa ďalej uviedla, že do záznamu o podozrení zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania tiež uviedli, že B. a PS. sa správali arogantne, drzo, pravdepodobne pod vplyvom alkoholu. To, či mali skutočne požitú alkoholickú nápoje, nemôže však potvrdiť. Podľa názoru svedkyne na ich konanie malo vplyv to, že obžalovaný sa im vyhrážal so zbraňou, z čoho boli veľmi rozrušení, mali strach o svoj život, čo im stále dookola opakovali. Aj z tohto dôvodu netrvali na tom, aby prišli podať oznámenie na OO PZ Turzovka v ten deň. Svedkyňa tiež uviedla, že z prvotného vyjadrovania obžalovaného nemala pocit, že bol natoľko ohrozovaný, aby tak konal. Konanie obžalovaného bolo podľa nej neprimerané, pretože k priamemu ohrozeniu života, zdravia obžalovaného neprichádzalo, lebo sa nachádzal vo svojom rodinnom dome. Mohol odstúpiť od okna a privolať políciu, ktorá by konala. Obrana obžalovaného bola zjavne neprimeraná útoku a jeho spôsobu. Okná na rodinnom dome obžalovaného rozbité boli, presný počet však uviesť nevie. Zúčastnená strana poprela, že z ich strany došlo k poškodeniu majetku obžalovaného.

Z potvrdenia o zaistení veci zo dňa 25. 4. 2012 mal súd zistené, že u obžalovaného bol uvedeného dňa zaistený 1 ks kovovej plynovej pištole zn. Ekol Firat Magnum, cal. 9MM P.A. v. č. F 740506, striebornej farby s čiernou rukoväťou, 1ks plechový zásobník k pištoľi čiernej farby, 2ks nábojov ozn. G.F.L Knall 9 mm so zelenými plastovými strelami 5 ks nábojov ozn. Wadwe 9mm P. A.P.V. s hnedými plastovými strelami.

Zo záverov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2012/2472 Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča mal súd zistené, že zaistená zbraň je krátka ručná expanzná zbraň, pištoľ tureckej výroby, továrenskej značky Ekol Firat Magnum, kalibru 9 mm P. A.

3T/125/2012-172-

Blank, výrobného čísla F740506. Predložená zbraň je kompletná. Dodatočne vykonané úpravy neboli na zbrani zistené. Skúšobnou strelbou bola zistená funkčnosť a strelbyschopnosť predloženej pištole. Na nadobúdanie vlastníctva k predmetnej zbrani sa vzťahuje § 14 zákona číslo 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive.

Z rozhodnutia Obvodného úradu Čadca, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 27. 6. 2012 mal súd zistené, že B. a B. boli uznaní vinnými zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustili tým, že obžalovanému vulgárne nadávali. Konanie o priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa mali dopustiť úmyselným spôsobením škody na cudzom majetku poškodením veci z takéhoto majetku tým, že mali dňa 25. 4. 2012 okolo 19:50 hod. v Turzovke, Vyšnom Konci z dvora rodinného domu 305 hádzať kamene do okien na rodinnom dome 309, a tým mali rozbiť 6 ks sklenených výplní okien o rozmere 50 cm x 120 cm, čím mali majiteľovi uvedeného domu B. spôsobiť škodu vo výške 51,- € bolo zastavené, nakoľko spáchanie tohto skutku nebolo menovaným preukázané.

Podľa oznámenia Mestského úradu v Turzovke, zo dňa 28. 8. 2012 zo strany občanov mesta neboli na obžalovaného vznesené žiadne pripomienky, ani sťažnosti k správaniu sa a Mestský úrad neriešil s menovaným žiadne priestupky. Prác organizovaných mestom sa nezúčastňoval.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatelov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Súd na základe zhodnotenia každého v konaní vykonaného dôkazu samostatne i v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že obžalovaný sa konania kladeného mu za vinu dopustil. Svedecké výpovede v konaní vypočutých svedkov poškodených B. M. a B. súd vyhodnotil ako vierohodné a nemal dôvod týmto výpovediam neveriť. Obe tieto výpovede boli zhodné, vzájomne si nerozporovali a v zhode s týmito výpovediami bola i výpoveď ďalšej v konaní vypočutej svedkyne F. ktorá rovnako ako svedkovia poškodení konanie obžalovaného, ktoré v nich vyvolalo dôvodnú obavu o ich život a zdravie, popísala. Výpovede týchto svedkov napokon potvrdzujú i výpovede v konaní vypočutých svedkov W., referentov

3T/125/2012-173-

Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Turzovke, ktorí obaja zhodne konštatovali, že svedkovia poškodení i svedkyňa F. po ich príchode na miesto samé boli silne rozrušení a z ich výpovedí bolo zrejmé, že sa v dôsledku konania obžalovaného o svoj život a zdravie obávali. Zároveň bolo nepochybným spôsobom preukázané, že obžalovaný sa tohto konania dopustil závažnejším spôsobom, keď pri tomto svojom konaní použil zbraň. Z hľadiska závažnosti konania obžalovaného je nepodstatné, či zbraň, ktorú použil, bola spôsobilá smrť alebo ťažkú ujmu na zdraví spôsobiť. Podstatným bolo to, že táto zbraň, bola spôsobilá urobiť útok dôraznejším a bola spôsobilá vo svedkoch poškodených vyvolať objektívnu obavu z ohrozenia ich života a zdravia.

Pokiaľ sa obžalovaný bránil tým, že konal v nutnej obrane a plynovú pištoľ vytiahol až po tom, čo sa mu svedok poškodený B. vyhrážal, že ho zabije, súd vo vzťahu k tejto obrane obžalovaného uvádza, že jednou z podmienok, aby bolo možné konanie „obrancu“ kvalifikovať ako nutnú obranu, je to, že obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu. Obžalovaným tvrdené konanie svedka poškodeného, ktorým sa mu mal vyhrážať, že ho zabije, preukázané nebolo. Okrem toho obžalovaný v čase ním tvrdeného útoku zo strany svedka poškodeného sa nachádzal vo svojom rodinnom dome, svedok poškodený sa nachádzal cez cestu v záhrade. Obžalovaný sa preto mohol skryť vo svojom rodinnom dome, a tým odvrátiť ním tvrdený útok mu hroziaci spôsobom, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nie celkom zjavne neprimeraný. Obžalovaný mohol situáciu, ak sa cítil byť konaním svedka poškodeného ohrozený, riešiť hneď na začiatku tým, že zavolá políciu.

Na základe uvedeného súd preto konštatuje, že obžalovaný svojim konaním naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, keď sa svedkom poškodeným vyhrážal smrťou, tohto konania sa dopustil závažnejším spôsobom, keď použil zbraň a vo svedkoch poškodených vyvolal odôvodnenú obavu o ich životy a zdravie. Obžalovaný týmto svojim konaním zasiahol objekt chránený citovaným zákonným ustanovením, ktorým je ochrana práv a slobôd jednotlivca pred závažnými vyhrážkami, akou je i vyhrážka smrťou. Obžalovaný naplnil i objektívnu stránku tohto trestného činu spočívajúcu v uskutočnení vyhrážok, ktoré sú spôsobilé vyvolať dôvodnú obavu o život a zdravie. Zároveň z konania obžalovaného mal súd preukázanú i subjektívnu stránku tohto trestného činu, ktorým je úmyselné zavinenie a obžalovaný naplnil i predpoklady stanovené na subjekt tohto trestného činu, ktorým môže byť každá trestne zodpovedná osoba. Preto súd obžalovaného uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona na pôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, aby uložený trest mal výchovný vplyv na obžalovaného a zároveň postačoval na ochranu spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť - obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Podľa odpisu z registra trestov sa na obžalovaného hľadí, ako by nebol odsúdený. Priestupkovo prejednávany nebol. Priťažujúcu okolnosť súd nemal preukázanú žiadnu. Trestný zákon za trestný čin nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 ods. 2 ustanovuje výmeru trestu odňatia slobody od šesť mesiacov do troch rokov. Keďže v súdenom prípade pomer poľahčujúcich okolností prevažuje nad priťažujúcimi okolnosťami,

3T/125/2012-174-

v súlade s § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje sa horná hranica trestnej sadzby za uvedený trestný čin o jednu tretinu, t. j. o 1 rok. Pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona je preto trestná sadzba za daný trestný čin vo výmere 6 mesiacov až 2 roky. V rámci takto určenej trestnej sadzby súd trest ukladal. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý zároveň podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona podmienenečne odložil a obžalovanému uložil v súlade s § 50 ods. 1 Trestného zákona skúšobnú dobu vo výmere 1 rok. Takto uložený trest považoval za primeraný a dostačujúci na nápravu obžalovaného a zároveň na ochranu spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Žiliny.